

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **M.** proti žalovanému **A.** o zaplatenie 2389 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. júna 1997 č. k. 29 Cb 272/93-54, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **potvrzuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2389 Sk istiny a 1160 Sk náhrady trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie 2389 Sk podľa § 378 Hospodárskeho zákonníka za omeškanie s platením faktúry č. 523479 z 1. apríla 1992 splatnej 21. apríla 1992. Zistil, že došlo k uzavretiu hospodárskej zmluvy, nakoľko obsah a rozsah prác, ako aj kalkuláciu cien, žalovaný potvrdil a vykonané práce prevzal.

Žalovaný vyúčtovanú cenu prác faktúrou č. 523479, splatnou 21. apríla 1992 nenamietal, avšak ju zaplatil s omeškaním 70 dní, t.j. 30. júna 1992, čím sa v zmysle ustanovenia § 378 Hospodárskeho zákonníka dostal do omeškania, za čo mu žalobca právom vyúčtoval poplatok z omeškania v sume 2389 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie. V odôvodnení odvolania namietal, že v prejednávanej veci nebolo plnené na základe platne uzavretej zmluvy, v dôsledku čoho žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie poplatku z omeškania. Domnieval sa, že nebol dostatočne vymedzený predmet plnenia a jeho rozsah. Keďže súd nezačal pojednávať ani po 35 minútach od stanoveného termínu, nezúčastnil sa pojednávania a je toho názoru, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), po nariadení pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p., prejednal vec v medziach, v ktorých sa žalovaný domáhal preskúmania napadnutého rozsudku (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav pre rozhodnutie o veci samej a z tohto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti žalobcom uplatňovaného návrhu.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že účastníci konania uzavreli zmluvu na dodávku montážnych prác č. 11-5003 z 21. februára 1991 s predmetom určeným v protinávru žalovaného z 21. februára 1991, prijatým žalobcom 14. marca 1991. Dohodu o cene strany uzavreli 24. marca 1992. Žalobca súpisom vykonaných prác, podpísaným stranami, preukázal, že pre žalovaného vykonal montážne práce v cene 68 263 Sk. Nakoľko je nesporné, že žalovaný montážne práce prevzal, vznikla mu povinnosť zaplatiť cenu, ktorú žalobca vyúčtoval faktúrou č. 523479 v sume 68 263 Sk. Žalovaný faktúru zaplatil 30. júna 1992, teda 70 dní po splatnosti (21. apríla 1992), čím sa dostal do omeškania s platením peňažného záväzku, následkom čoho žalobcovi

vzniklo právo na zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 378 Hospodárskeho zákonníka v sume 2389 Sk, ktorý vyúčtoval pod č. 2529 dňa 8. júla 1992.

K druhému odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa svojim postupom neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, nakoľko bol na pojednávanie konané, 4. júna 1997, riadne a včas predvolaný. Keďže svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a nepožiadal o odročenie pojednávania, súd prvého stupňa správne aplikoval § 120 ods. 1 O.s.p. Súd spravidla vytyčuje na jeden deň prejednanie viacerých vecí. Skutočnosť, že v dôsledku predĺženia pojednávania niektorej z nich mu vznikne meškanie, čím nemôže dodržať stanovený harmonogram prejednávania vecí, nie je možné považovať za dôvod, pre ktorý bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na vyššie uvedené a so stotožnením sa v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a jeho skutkovými a právnymi závermi, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 10. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu